

Sách Đa-ni-ên - Số một trăm ba mươi ba

Vén màn bức thăm tiên tri: Những minh giải về thời kỳ đóng ấn của 144.000 người

Jeff Pippenger

2024-03-13

Tất cả các tiên tri đều đồng thuận với nhau, và họ đều làm chứng về thời kỳ tận thế một cách cụ thể hơn là về những ngày họ đã sống. Lời chứng của họ được áp dụng trong thời kỳ tiên tri của giai đoạn niêm ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn, vì đó là lúc mọi khả tượng đều ứng nghiệm. Ê-sai, trong chương sáu, trong khả tượng đã được cho phép nhìn vào Nơi Chí Thánh, trong thời kỳ niêm ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn, nơi ông thấy vinh quang của Đức Chúa Trời. Chúng ta biết đó là sau ngày 11 tháng 9 năm 2001, vì ông nghe các thiên sứ trong câu ba xác nhận rằng khi ấy đất đầy dẫy vinh quang của Ngài.

"Khi Đức Chúa Trời sắp sai Ê-sai đem một sứ điệp đến với dân Ngài, Ngài trước hết cho phép nhà tiên tri, trong khả tượng, nhìn vào Nơi Chí Thánh trong đền thờ. Bỗng nhiên, cửa và bức màn bên trong của đền thờ dường như được nhắc lên hoặc kéo ra, và ông được phép nhìn vào bên trong, vào Nơi Chí Thánh, nơi mà ngay cả chân của nhà tiên tri cũng không thể bước vào. Trước mặt ông hiện ra khả tượng về Đức Giê-hô-va ngự trên một ngai cao và được tôn lên, còn vạt áo vinh hiển của Ngài thì đầy dẫy đền thờ. Chung quanh ngai có các Sê-ra-phim, như những vệ binh quanh vị Đại Vương, và họ phản chiếu vinh quang bao phủ họ. Khi những bài ca ngợi khen của họ vang lên bằng những âm hưởng sâu thẳm của sự tôn thờ, các trụ cửa rung chuyển, như thể bị động đất lay. Với đôi môi không vẫn đục bởi tội lỗi, các thiên sứ ấy tuôn đổ lời ngợi khen Đức Chúa Trời. 'Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Đức Giê-hô-va vạn quân,' họ kêu lên; 'cả trái đất đầy dẫy vinh quang của Ngài.' [Xem Ê-sai 6:1-8.]"

Các Sê-ra-phim xung quanh ngai tràn ngập lòng kính sợ tôn kính khi họ chiêm ngưỡng vinh quang của Đức Chúa Trời, đến nỗi họ không một khoảnh khắc nào ngắm nhìn chính mình với sự tự khâm phục. Lời ngợi khen của họ dâng lên Đức Giê-hô-va vạn quân. Khi họ hướng về tương lai, khi cả trái đất sẽ đầy dẫy vinh quang của Ngài, bài ca khải hoàn vang dội từ vị này sang vị khác trong khúc xướng du dương: "Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Đức Giê-hô-va vạn quân." Họ hoàn toàn thỏa lòng khi tôn vinh Đức Chúa Trời; ở trong sự hiện diện của Ngài, dưới nụ cười ưng thuận của Ngài, họ chẳng ước muốn gì hơn. Trong việc mang hình ảnh của Ngài, làm theo ý chỉ của Ngài, thờ phượng Ngài, họ đã đạt tới chí nguyện cao nhất của mình. Gospel Workers, 21.

Giống như Ê-sai, tiên tri Ê-xê-chi-ên cũng được cho phép nhìn vào Nơi Chí Thánh. Khả tượng của Ê-xê-chi-ên bắt đầu ở chương một, câu một.

Vào năm thứ ba mươi, tháng thứ tư, ngày mồng năm trong tháng, khi tôi đang ở giữa những người lưu đày bên bờ sông Kê-ba, trời mở ra, và tôi thấy những khả tượng của Đức Chúa Trời. Ê-xê-chi-ên 1:1.

Thị kiến của ông tiếp diễn qua nhiều chương, và đó là sự tiếp nối của cùng một thị kiến trong các chương tám và chín, trong đó chỉ ra việc đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn nghìn người. Chúng ta biết điều này nhờ lời chứng cẩn thận của ông.

Vào năm thứ sáu, tháng thứ sáu, ngày mồng năm trong tháng, khi tôi đang ngồi trong nhà mình, còn các trưởng lão của Giu-đa ngồi trước mặt tôi, thì bàn tay của Chúa Giê-hô-va giáng trên tôi tại đó. Tôi nhìn, kia có một hình dáng như lửa: từ thắt lưng trở xuống thì là lửa; còn từ thắt lưng trở lên thì như vẻ sáng chói, như màu hổ phách. Ngài đưa ra hình như một bàn tay, nắm lấy tôi bởi một lọn tóc trên đầu tôi; và Thần cất tôi lên giữa đất và trời, đem tôi trong khải tượng của Đức Chúa Trời đến Giê-ru-sa-lem, đến cửa của cổng bên trong quay về hướng bắc, nơi đặt hình tượng ghen tuông, là vật khiến ghen tuông. Và kia, vinh quang của Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên ở đó, đúng như khải tượng mà tôi đã thấy tại đồng bằng. Ê-xê-chi-ên 8:1-4.

Khải tượng ở các chương tám và chín, những chương xác định hai nhóm được hình thành trong thời kỳ đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn nghìn người, là “theo khải tượng mà” Ê-xê-chi-ên đã thấy “trên đồng bằng.” Khải tượng ông đã thấy trên đồng bằng được xác định ở chương ba.

Và ở đó, tay của Chúa ở trên tôi; Ngài phán với tôi: Hãy đứng dậy, đi ra đồng bằng, và tại đó Ta sẽ phán với ngươi. Bây giờ tôi đứng dậy, đi ra đồng bằng; kia, vinh quang của Chúa ở đó, giống như vinh quang mà tôi đã thấy bên bờ sông Chebar; tôi bèn sấp mặt xuống. Ê-xê-chi-ên 3:22, 23.

Khải tượng của Ê-xê-chi-ên về “đồng bằng” giống như “vinh quang mà” Ê-xê-chi-ên “đã thấy bên bờ sông Kê-ba”; và đó là khải tượng ở chương một, câu một. Khải tượng về việc đóng ấn trong chương chín và khải tượng về “đồng bằng” đơn giản chỉ là sự tiếp nối của khải tượng bên sông Kê-ba. Đó là một khải tượng về vinh quang của Đức Chúa Trời trong Nơi Chí Thánh, trong thời kỳ đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn nghìn, giống như khải tượng của Ê-sai. Khải tượng của Ê-sai xác định công việc của Đức Chúa Trời là đẩy lên các sứ giả trong thời kỳ đóng ấn; và trong chương hai và ba, Ê-xê-chi-ên xác định chính công việc ấy chi tiết hơn Ê-sai, vì ông minh họa một sứ giả sẽ mang một sứ điệp đến cho Phục Lâm Laodicea. Và để hiểu sứ điệp mà ông phải mang đến cho dân phản nghịch đang bị bỏ qua, Ê-xê-chi-ên được truyền phải ăn cuốn sách nhỏ, cuốn ở trong tay thiên sứ khi Ngài giáng xuống vào ngày 11 tháng 9 năm 2001.

Hơn nữa, Ngài lại phán với ta: Hỡi con người, hãy ăn điều ngươi thấy; hãy ăn cuộn sách này, rồi đi nói với nhà Israel. Vậy ta mở miệng ra, và Ngài khiến ta ăn cuộn sách ấy. Ngài phán với ta: Hỡi con người, hãy ăn cho đầy bụng, và làm đầy lòng dạ ngươi bằng cuộn sách này mà ta ban cho ngươi. Bây giờ ta ăn nó; trong miệng ta, nó ngọt như mật. Ngài lại phán với ta: Hỡi con người, hãy đi đến nhà Israel, và dùng lời ta mà nói với họ. Vì ngươi không được sai đến một dân có tiếng nói lạ và ngôn ngữ khó, nhưng đến nhà Israel; không phải đến với nhiều dân có tiếng nói lạ và ngôn ngữ khó, những lời nói mà ngươi không thể hiểu được. Quả thật, nếu ta sai ngươi đến với họ, họ ắt đã lắng nghe ngươi. Nhưng nhà Israel sẽ không lắng nghe ngươi; vì họ chẳng chịu lắng nghe ta: cả nhà Israel đều chai mặt và cứng lòng. Nay, ta đã làm cho mặt ngươi cứng rắn đương đầu với mặt họ, và trán ngươi cứng rắn đương đầu với trán họ. Ta đã làm cho trán ngươi như kim cương, cứng hơn đá lửa; đừng sợ họ, cũng đừng khiếp sợ trước nét mặt họ, dầu họ là một nhà phản nghịch. Ê-xê-chi-ên 3:1-9.

Trong Kinh Thánh, dân ngoại là người lạ, và người lạ thì nói lời lẽ lạ lùng. Ê-xê-chi-ên đã được sai đến nhà của Y-sơ-ra-ên hiện đại, mà trong thời kỳ đóng ấn chính là Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy ở tình trạng Lao-đi-xê, và đang bị Chúa bỏ qua. Sứ điệp trong thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn ngàn là dành cho hội thánh của Đức Chúa Trời, là nơi bị phán xét trước hết; rồi đến khi luật ngày Chủ nhật sắp đến, tiếng nói thứ hai của Khải Huyền chương mười tám kêu gọi bầy chiên dân ngoại của Đức Chúa Trời ra khỏi Ba-by-lôn. Khi Ê-sai, trong chương sáu, đại diện cho những người chấp nhận sự kêu gọi được sai đến nhà phản nghịch với sứ điệp Lao-đi-xê, ông được báo trước rằng đó là một dân, thấy mà không nhận biết, nghe mà không hiểu. Ê-sai ghi lại chính đặc điểm mà Chúa Giê-xu đã trích từ Ê-sai chương sáu, khi Ngài gán đặc điểm ấy cho những người Do Thái hay cãi lý, là những người đang bị Chúa bỏ qua trong lịch sử của Đấng Christ.

Trong chương mười hai, Ezekiel cũng sử dụng chính những thuật ngữ y hệt, qua đó đặc biệt đặt chương mười hai vào thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn ngàn.

Lời của Chúa cũng đến cùng tôi, phán rằng: Hỡi con người, người ở giữa một nhà phản nghịch; chúng có mắt để thấy mà không thấy; có tai để nghe mà không nghe; vì chúng là một nhà phản nghịch. Ê-xê-chi-ên 12:1, 2.

Ê-xê-chi-ên chương mười hai xác định thời điểm đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn ngàn, và qua đó ông đề cập đến sứ điệp mưa cuối mùa giả mạo do những kẻ say sưa của Ép-ra-im, là những kẻ cai trị dân Giê-ru-sa-lem, rao giảng, những kẻ say sưa không thể đọc quyển sách đã được niêm phong. Sứ điệp mưa cuối mùa giả mạo của họ dựa trên việc đặt các khái tượng tiên tri của Lời Đức Chúa Trời vào một tương lai xa.

Trong các câu từ ba đến mười lăm, Ê-xê-chi-ên được chỉ dẫn để minh họa dân sự của Đức Chúa Trời bị đưa vào cảnh lưu đày tại Ba-by-lôn. Cảnh lưu đày tại Ba-by-lôn tượng trưng cho đạo luật Chủ nhật sắp đến, và rồi trong các câu mười sáu đến hai mươi, ông nêu rõ nạn đói đi kèm với sự hủy diệt các thành, vốn bắt đầu vào giờ của trận động đất lớn, tức là đạo luật Chủ nhật sắp đến. Những lợi ích của đời sống nông thôn trong thời kỳ khủng hoảng ấy cũng được trình bày ở đó, và rồi trong các câu hai mươi một đến hai mươi tám, chúng ta có đoạn đã được nhìn nhận là lẽ thật hiện tại trong lịch sử Millerite. Đoạn này được trích nguyên văn trong The Great Controversy trong phần mô tả lịch sử Millerite trong sách.

Và lời của Chúa đến cùng tôi, phán rằng: Hỡi con người, câu tục ngữ nào mà các ngươi có trong đất Israel, rằng: Các ngày kéo dài, và mọi khái tượng đều không ứng nghiệm? Vậy hãy nói với họ: Chúa là Đức Chúa Trời phán như vậy: Ta sẽ làm cho câu tục ngữ này chấm dứt, và họ sẽ không còn dùng nó làm câu tục ngữ trong Israel nữa; nhưng hãy nói với họ: Các ngày đã gần, và sự ứng nghiệm của mọi khái tượng. Vì sẽ không còn khái tượng hư không, cũng chẳng còn bói toán nịnh hót trong nhà Israel. Vì Ta là Chúa: Ta sẽ phán, và lời Ta phán sẽ xảy ra; nó sẽ không còn bị trì hoãn nữa; vì trong những ngày của các ngươi, hỡi nhà phản nghịch, Ta sẽ nói lời ấy và sẽ làm thành, Chúa là Đức Chúa Trời phán. Lại có lời của Chúa đến cùng tôi, phán rằng: Hỡi con người, này, nhà Israel nói: Khái tượng người ấy thấy là cho nhiều ngày nữa, và người ấy nói tiên tri về những thời kỳ còn xa. Vậy hãy nói với họ: Chúa là Đức Chúa Trời phán: Không một lời nào của Ta sẽ còn bị trì hoãn nữa, nhưng lời nào Ta đã phán sẽ được

làm thành, Chúa là Đức Chúa Trời phán. Ê-xê-chi-ên 12:21-28.

Thông điệp mưa cuối mùa giả mạo được trình bày trong thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn cho rằng “những ngày bị kéo dài, và mọi khái tượng đều chẳng thành.” Rốt cuộc, chẳng phải những sứ giả được đại diện bởi Môi-se, Ê-li, Ê-xê-chi-ên, Ê-sai và Giăng đã thất bại trong lời dự đoán về ngày 18 tháng 7 năm 2020 sao? Thông điệp của người Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê lúc bấy giờ là “khái tượng mà người ấy thấy là cho nhiều ngày sau nữa, và người ấy nói tiên tri về những thời kỳ còn xa.” Trong lịch sử ấy, không những mọi khái tượng sẽ ứng nghiệm, mà sứ giả còn phải nói với nhà Y-sơ-ra-ên hiện đại đã lạc mất rằng: “Chúa Giê-hô-va phán như vậy,” “Ta sẽ làm cho” câu “tục ngữ” giả mạo của Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê “chấm dứt.” Hãy nói với họ: “Những ngày đã gần kề, và sự ứng nghiệm của mọi khái tượng.” “Sẽ không còn lời nào của Ta bị trì hoãn nữa, nhưng lời mà Ta đã phán sẽ được làm thành,” Chúa Giê-hô-va phán.

Sứ điệp Laodicea đòi hỏi rằng sứ điệp phải chỉ ra rằng những ngày đã gần kề, khi lời của mọi khái tượng sẽ ứng nghiệm, và những ngày ấy là những ngày của sự đóng ấn một trăm bốn mươi bốn ngàn. Điểm cốt lõi không nên bỏ qua trong đoạn văn là Đức Chúa Trời tuyên bố trực tiếp rằng trong những “ngày” ấy, vốn tượng trưng cho thời kỳ đóng ấn, Ngài sẽ làm cho “khái tượng hư không” của Cơ Đốc Phục Lâm Laodicea, “bói toán nịnh hót” của họ, và “châm ngôn” giả mạo của họ chấm dứt. Đức Chúa Trời khiến sứ điệp mưa muộn giả mạo của họ chấm dứt trước luật ngày Chủ nhật sắp đến, vì Ngài khiến nó chấm dứt trong những ngày Ngài đang nói đến. Ngài khiến nó chấm dứt bằng cách xác nhận sứ điệp mưa muộn chân thật khi Ngài giương cao những người được chọn làm tiêu kỳ vào thời điểm luật ngày Chủ nhật sắp đến. Những người được chọn ấy được đóng ấn trước “trận động đất”.

Cách khác Ngài làm cho câu tục ngữ hão huyền của sứ điệp mưa rào muộn giả mạo chấm dứt là bằng sự xuất hiện của các sự phán xét bất ngờ và ngày càng gia tăng của Đức Chúa Trời; chúng đến như một sự kinh ngạc choáng ngợp đối với con cái sự tối tăm, nhưng lại là một phần của chính sứ điệp mà con cái sự sáng đã tiên báo. Lịch sử mà chúng ta đang bước vào sắp đối diện với các sự phán xét của Đức Chúa Trời. Những sự phán xét ấy được trình bày lặp đi lặp lại trong Lời Đức Chúa Trời, và thời kỳ đóng ấn, khởi đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, là thời điểm mọi khái tượng, kể cả các khái tượng về những sự phán xét của Đức Chúa Trời, đều phải ứng nghiệm, vì Lời Ngài không hề sai trật.

Trong các bài viết trước, chúng tôi đã cho thấy rằng ba đoạn đầu trong sách Đa-ni-ên biểu thị ba sứ điệp của ba thiên sứ trong Khải Huyền đoạn mười bốn. Đoạn hai là sứ điệp của thiên sứ thứ hai, nên là một minh họa cho sự thử thách thứ hai trong thời kỳ đóng ấn. Sự thử thách thứ nhất là đoạn một, và đó là thử thách về ăn uống: liệu một người sẽ chọn lương thực thiên thượng hay đồ ăn của Ba-by-lôn. Đoạn hai được thể hiện qua lễ thật ẩn giấu trong giấc mơ của Nê-bu-cát-nét-sa về hình ảnh các con thú, là các vương quốc.

Đa-ni-ên chương hai trình bày bài thử về hình tượng con thú trong thời kỳ niêm ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn, và nó chứa đựng một sự hiểu biết bị ẩn giấu, vì Nê-bu-cát-nét-sa đã không thể nhớ giấc mộng. Nó tượng trưng cho một lễ thật ẩn giấu được mở ấn trong lịch sử của một trăm bốn mươi bốn nghìn, và một lễ thật ẩn giấu liên quan đến các vương quốc trong lời tiên tri Kinh Thánh

được biểu trưng trong hình tượng. Nó là một phép thử sinh tử cho Đa-ni-ên và ba người bạn trung tín, cũng như cho các nhà thông thái người Canh-đê đã ăn theo chế độ ăn của Ba-by-lôn.

Ellen White được tỏ cho biết rằng ảnh tượng của con thú sẽ được hình thành "trước khi thời kỳ ân điển kết thúc, vì đó là kỳ thử thách lớn cho dân sự của Đức Chúa Trời, qua đó vận mệnh đời đời của họ sẽ được quyết định." Giấc mơ ẩn giấu của Nebuchadnezzar tượng trưng cho thử thách ấy. Lễ thật ẩn giấu của ảnh tượng đã được bày tỏ trong những ngày này, khi hiệu nghiệm của mọi khả tượng không còn bị trì hoãn nữa, ấy là rằng Chúa Giê-su, là Alpha và Omega, đã xác định trong các tham chiếu đầu tiên và sau cùng đến các vương quốc của lời tiên tri Kinh Thánh rằng con thú thứ tám thuộc về bảy.

Con thú thứ tám trong Khải Huyền chương mười bảy, tức là thuộc về bảy, chính là quyền lực giáo hoàng đã được phục hồi lên ngai cai trị trên đất; và bí mật sâu kín hơn đã được bày tỏ là, khi Hợp chủng quốc Hoa Kỳ hình thành hình tượng của con thú trong quốc gia này, nó cũng sẽ biểu thị hiện tượng của con thú thứ tám, vốn thuộc về bảy. Vị tổng thống thứ sáu kể từ thời kỳ tận cùng năm 1989, người là vị tổng thống giàu có đã khuấy động toàn cõi của con rồng, đã nhận một vết thương chính trị chí tử dưới tay những người theo chủ nghĩa toàn cầu cấp tiến, woke, tự do vào năm 2020, khi chiếc sừng Cộng hòa bị ám sát trên đường phố bởi con thú vô thần trong Khải Huyền chương mười một.

Cùng lúc đó, phong trào của thiên sứ thứ ba đã nhận một vết thương chí tử vào ngày 18 tháng 7 năm 2020, bởi tay con thú vô thần trong Khải Huyền chương mười một. Phong trào ấy vốn gồm những người Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy theo khuynh hướng La-ô-đi-xê, và đến năm 2023, phong trào được dựng dậy như phong trào Phi-la-đen-phi của thiên sứ thứ ba. Cả hai sừng đều bị tiêu diệt vào năm 2020, và cả hai sừng đều trở dậy sau ba ngày rưỡi mang tính biểu tượng. Việc hình thành hình tượng chính trị của con thú bao gồm sự kết hợp giữa Giáo hội và Nhà nước tại Hoa Kỳ, và con thú mà họ dựng nên hình tượng trong thời kỳ sau rốt là con thú thứ tám, vốn thuộc về bảy con. Khi hình tượng của con thú được hình thành tại Hoa Kỳ, nó sẽ mang chính thuộc tính tiên tri của con thú thứ tám của Rô-ma.

Khi kỳ thử thách về hình tượng của con thú được ứng nghiệm trên chiếc sừng Tin Lành chân chính, những ai nhận ra các lễ thật tiên tri liên hệ đến sự hình thành hình tượng của con thú nơi cả hai sừng của con thú từ đất sẽ được ấn chứng đời đời theo hình ảnh của Đấng Christ. Những trinh nữ đại đã chấp nhận khả tượng hư không và tăng bốc sẽ lập nên hình tượng của con thú đến đời đời.

Đó chính là điều mà tiên tri Ê-xê-chi-ên đã thấy, khi trước ánh mắt kinh ngạc của ông hiện ra những biểu tượng bày tỏ một Quyền Năng đang tể trị vượt trên mọi việc của những nhà cầm quyền trần gian. Những bánh xe đan xen nhau được bốn sinh vật sống làm chuyển động. Cao hơn hết thấy những điều đó, "có hình dạng của một ngai, trông như đá lam ngọc; và ngồi trên hình dạng của ngai là một hình dạng dường như là hình người." Ê-xê-chi-ên 1:26, RSV.

Những bánh xe, phức tạp đến nỗi thoát nhìn tưởng như hỗn loạn, lại vận hành trong sự hài hòa hoàn hảo. Các hữu thể thiên giới đang thúc đẩy những bánh xe ấy. Sự diễn biến phức tạp của các biến cố loài người nằm dưới quyền tể trị của Đức Chúa Trời. Giữa cảnh tranh chấp và náo động của các dân tộc, Đấng ngự trên các Kê-ru-bim vẫn dẫn dắt thời cuộc trên đất này. Cho

mỗi dân tộc và từng cá nhân, Đức Chúa Trời đã chỉ định một chỗ trong kế hoạch vĩ đại của Ngài. Hôm nay, con người và các quốc gia đang tự lựa chọn định mệnh của mình, và Đức Chúa Trời đang tể trị trên hết thảy để hoàn thành các mục đích của Ngài.

Những lời tiên tri mà Đấng TA LÀ vĩ đại đã ban trong Lời Ngài cho chúng ta biết chúng ta đang ở đâu trong diễn trình của các thời đại. Mọi điều mà lời tiên tri đã báo trước cho đến hiện nay đều đã được ghi lại trên những trang sử, và mọi điều còn sẽ đến sẽ được ứng nghiệm theo đúng trình tự.

Những dấu hiệu của thời đại cho thấy chúng ta đang đứng trước ngưỡng cửa của những biến cố trọng đại và nghiêm trọng. Mọi sự trong thế giới chúng ta đều đang náo động. Đấng Cứu Thế đã tiên báo về những biến cố sẽ xảy ra trước khi Ngài đến: “Các ngươi sẽ nghe nói về chiến tranh và tin đồn chiến tranh... Dân này sẽ nổi lên chống dân kia, nước này chống nước nọ; và sẽ có đói kém, dịch lệ và động đất ở nhiều nơi.” Ma-thi-ơ 24:6,7. Các nhà cầm quyền và chính khách nhận ra rằng điều gì đó lớn lao và mang tính quyết định sắp diễn ra—rằng thế giới đang trên bờ vực của một cuộc khủng hoảng kinh thiên động địa.

Kinh Thánh, và chỉ riêng Kinh Thánh, mới đem lại cái nhìn đúng đắn về những biến cố đã sớm phủ bóng báo trước; tiếng bước tiến của chúng khiến đất rung chuyển và lòng người vì sợ hãi mà rụng rời. “Kìa, Chúa sẽ tàn phá đất và làm nó thành hoang vu, Ngài sẽ làm vụn vụn mặt đất và làm tản lạc các cư dân của nó.” “Vì chúng đã phạm các luật, vi phạm các điều lệ, bẻ gãy giao ước đời đời. Bởi vậy, lời nguyện rửa nuốt chừng đất, và cư dân của nó phải chịu khổ vì tội lỗi của mình.” Isaiah 24:1, 5, 6, RSV.

"Khốn thay! vì ngày ấy là ngày lớn, đến nỗi chẳng có ngày nào giống như nó: ấy chính là thời kỳ hoạn nạn của Gia-cốp; nhưng nó sẽ được cứu khỏi đó." Giê-rê-mi 30:7."

'Vì ngươi đã lấy Đức Giê-hô-va, là nơi nương náu của ta, tức Đấng Chí Cao, làm nơi ở của ngươi; nên chẳng có tai họa nào giáng trên ngươi, cũng chẳng có dịch lệ nào đến gần nhà ngươi.' Thi Thiên 91:9, 10.

"Đức Chúa Trời sẽ không bỏ rơi Hội Thánh của Ngài trong giờ phút hiểm nguy lớn nhất. Ngài đã hứa sẽ giải cứu. Các nguyên tắc của Nước Ngài sẽ được mọi người dưới gầm trời tôn trọng." Historical Sketches 277-279.

"‘Sự đan xen phức tạp của các biến cố nhân loại’ là điều được thể hiện bởi những bánh xe lồng vào bánh xe trong khái tượng của Ê-xê-chi-ên về Nơi Chí Thánh, trong thời kỳ ấn chứng. Những biến cố ấy nằm dưới sự tể trị của Đức Chúa Trời, vì chúng là sự ứng nghiệm của mọi khái tượng trong Lời Đức Chúa Trời, đạt đến thành tựu cuối cùng và trọn vẹn trong thời kỳ ấn chứng. Có một “âm thanh” báo hiệu “một cuộc khủng hoảng kinh thiên động địa” mà “thế giới đang trên bờ vực” sắp nhận ra. “Âm thanh” ấy khiến “đất rung chuyển và lòng người ta vì sợ hãi mà thất đảm.” Cả sự rung chuyển của đất lẫn việc lòng người ta vì sợ hãi mà thất đảm đều là những biểu tượng cho tiếng kèn thứ bảy, tiếng kèn sau cùng, tức là khốn nạn thứ ba."

Việc Hồi giáo trong tai họa thứ ba làm các dân tộc nổi giận như một người đàn bà đang chuyển dạ, qua đó biểu thị một cuộc khủng hoảng ngày càng tăng và leo thang. Cuộc khủng hoảng leo thang ấy bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001; và vào ngày 7 tháng 10 năm 2023, cơn đau chuyển dạ

dữ dội tiếp theo đã ập đến; và bởi vì Lời của Đức Chúa Trời không bao giờ thất bại, cơn đau chuyên dạ kế tiếp sắp đến rất sớm, và sẽ còn tàn khốc hơn nữa. Bạn vẫn đang sống trong thành phố chứ?

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

"Đối với vị tiên tri, bánh xe ở trong bánh xe, dáng vẻ của các sinh vật sống gắn liền với chúng, tất cả dường như rắc rối và không thể giải thích. Nhưng bàn tay của Sự Khôn Ngoan Vô Hạn được thấy ở giữa các bánh xe, và trật tự hoàn hảo là kết quả của công việc của Ngài. Mỗi bánh xe, được bàn tay của Đức Chúa Trời điều khiển, vận hành trong sự hòa hợp hoàn hảo với mọi bánh xe khác. Tôi đã được chỉ cho thấy rằng các phương tiện nhân loại để có khuynh hướng tìm kiếm quá nhiều quyền lực và cố gắng tự mình kiểm soát công việc. Họ gạt Chúa là Đức Chúa Trời, Đáng Làm Việc Quyền Năng, ra khỏi các phương pháp và kế hoạch của mình quá nhiều, và không phó thác cho Ngài tất cả mọi điều liên quan đến sự tiến triển của công việc. Không ai nên, dù chỉ trong chốc lát, tưởng rằng mình có thể quản trị những điều thuộc về Đáng 'Ta Là' vĩ đại. Đức Chúa Trời, trong sự quan phòng của Ngài, đang dọn đường để công việc có thể được thực hiện bởi các tác nhân nhân loại. Vậy hãy để mỗi người đứng ở vị trí bổn phận của mình, thi hành phần việc của mình cho thời điểm này, và biết rằng Đức Chúa Trời là Đáng dạy dỗ mình." Lời Chứng, tập 9, 259.